

PRAKSISOVERSIGT · ARVERET OG DØDSBOSKIFTE

Praksisoversigt over bobestyrerbehandling af dødsboer

Udlevering, udpegning, kompetence, klage og salær efter dødsboskifteloven

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 27 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Bobestyrerbehandling er den professionelle behandlingsform for dødsboer, hvor en – som hovedregel autoriseret – advokat overtager de funktioner, der før 1997 lå hos skifteretten og eksekutorerne. Praksisoversigten dækker selve institutionen bobestyrer: hvornår skifteretten skal udlevere boet efter [dødsboskiftelovens § 36](#), hvem der kan udpeges efter §§ 37-38 og § 11, hvilken beslutningskompetence bobestyreren har over for arvingerne efter § 53, hvordan habilitet, salær og klageadgang kontrolleres, og hvor grænsen går mod de tvister, der efter § 89 skal afgøres ved dom. Det gennemgående mønster i praksis er, at bobestyreren er tillagt betydelig handlekraft, mens retssikkerheden ligger i klagesystemet i §§ 96-97, i skifterettens tilsyn og pålægsbeføjelser efter § 54 a, og i at egentlige retstvister forbeholdes domsbehandling.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Udlevering til bobestyrer er obligatorisk, når blot én arving anmoder om det – uenighed mellem arvingerne om behandlingsformen fører derfor altid til bobestyrerbehandling, jf. dødsboskiftelovens § 36, nr. 1.
- 02** Kan der ikke inden rimelig tid træffes bestemmelse om anden behandlingsform, skal boet udleveres til bobestyrer efter § 36, nr. 7; forarbejderne forudsætter, at udsættelser ud over 6 måneder i almindelighed ikke bør gives.
- 03** Hovedreglen er en autoriseret bobestyrer; en ikke-autoriseret kan kun udpeges efter § 37, stk. 3, når alle arvinger er enige, og "særlige grunde" – typisk et særligt forudgående kendskab til boet – taler for det.
- 04** Den længstlevende ægtefælles ønske om bobestyrer til fællesbo og tidligere skilsmissesæreje går som udgangspunkt forud for de øvrige arvingers, men habilitetskravene i § 115 skal stadig være opfyldt.
- 05** En testamentsindsat bobestyrer skal være udpeget ved navns nævnelse; en indsættelse af fx "en partner i advokatfirmaet X" må efter forarbejderne tilsidesættes.
- 06** Tilsidesættelse af afdødes bobestyrervalg efter § 38, stk. 1, nr. 5, kræver "afgørende grunde" og forudsætter efter forarbejderne en så alvorlig tillidsbrist, at forsvarlig bobehandling ikke er mulig – bestemmelsen er tiltænkt "mere ekstreme tilfælde".

- 07 Inden en bobestyrerindsættelse tilsidesættes efter § 38, stk. 1, nr. 1-5, skal den indsatte bobestyrer så vidt muligt have lejlighed til at udtale sig, jf. § 38, stk. 2.
- 08 Er det overvejende betænkeligt at lade den testamentsindsatte behandle boet alene, kan skifteretten efter § 38, stk. 3, bestemme, at boet behandles i forening med en autoriseret bobestyrer.
- 09 Udskiftning af bobestyrer efter § 37, stk. 5, kræver "væsentlige hensyn" og skal efter forarbejderne anvendes med tilbageholdenhed – uenighed eller usaglig kritik fra arvingerne er ikke tilstrækkeligt.
- 10 Afsættelse efter § 54 a, stk. 2, er derimod obligatorisk, når boet ikke behandles forsvarligt eller sikkerhed ikke stilles rettidigt, og træffes ved kendelse.
- 11 Bobestyreren træffer bestemmelse i boets anliggender, men væsentlige spørgsmål – herunder beslutning om realisation af aktiver – skal forelægges arvingerne forinden, jf. § 53, stk. 1.
- 12 Bobestyreren kan efter § 53, stk. 3, tilsidesætte arvingernes beslutning, hvis den er åbenbart uhensigtsmæssig eller strider mod nogens ret, men skal da vejlede om klageadgangen efter §§ 96-97.
- 13 Bobestyreren har ikke dømmende myndighed; når arvingerne ikke vil respektere bobestyrerens bestemmelse, foreligger der en tvist, der må indbringes for skifteretten.
- 14 Tvister om ret til at arve og om krav mod boet, bobestyreren eller mellem lodtagere afgøres ved dom efter § 89, stk. 1, jf. § 101, stk. 1 – og kan derfor ikke prøves under klagesagen, jf. § 97, stk. 5.
- 15 Skifterettens afgørelse om at udlevere boet til en testamentsindsat bobestyrer afgør ikke spørgsmålet om, hvem der har ret til at arve.
- 16 Bestrides et krav, som boet gør gældende mod en arving, skal bobestyreren følge § 54, stk. 2 – opfordre til sagsanlæg og ellers redegøre skriftligt for sin vurdering, som lægges til grund, medmindre der anlægges sag.
- 17 Klage over bobestyrerens afgørelser skal indgives inden 4 uger fra kendskabet til afgørelsen; skifteretten kan undtagelsesvis tage klagen under behandling indtil 6 måneder efter afgørelsen, jf. § 96, stk. 2.
- 18 Klage over bobestyrerens afgørelser har ikke opsættende virkning, medmindre bobestyreren eller skifteretten bestemmer det, jf. § 96, stk. 3.
- 19 Skifteretten kan efter § 97, stk. 6, undtagelsesvis pålægge klageren omkostningerne ved klagesagen – bestemmelsen skal efter forarbejderne anvendes restriktivt og sigter navnlig på grundløse klager, der påfører bobestyreren uforholdsmæssigt arbejde.
- 20 Afgørelser om bobestyrerens salær træffes ved kendelse, jf. § 97, stk. 5, 2. pkt., og retsmidlet er kære efter § 105, stk. 1.
- 21 Skifteretten kan af egen drift ved kendelse ændre beregningen af bobestyrerens salær, jf. § 79, stk. 5 – uden for denne hjemmel forudsætter en nedsættelse som udgangspunkt, at der er gjort indsigelse.

- 22** Sekretærtid, der ikke udgør selvstændigt boarbejde, men blot skrivning efter diktat, indgår ikke i salærgrundlaget.
- 23** Bobestyreren skal allerede på det første møde skriftligt oplyse arvingerne om salærberegningen og om muligt den forventede størrelse, jf. § 47, stk. 2.
- 24** Ingen må virke som bobestyrer, midlertidig bobestyrer, forretningskyndig medhjælp, revisor eller vurderingsmand, hvis vedkommende er nærstående til eller afhængig af arvingerne, eller hvis der af andre grunde er tvivl om upartiskheden, jf. § 115, stk. 1.
- 25** Bobestyreren og de øvrige medvirkende må ikke erhverve nogen del af boets aktiver – forbuddet omfatter også nærstående og ansatte i deres virksomheder, jf. § 115, stk. 4.
- 26** Skifteretten kan ikke pålægge en bobestyrer at gennemføre en tvangsauktion, når det er tvivlsomt, om der fremkommer bud, med den følge at omkostningerne påhviler boet og dermed statskassen.
- 27** Skifteretten fører tilsyn med bobestyrerens forvaltning, kan når som helst kræve boets dokumenter forelagt og udtager stikprøvevis boer til eftersyn.

§ 1 Bobestyrerordningen og de syv udleveringsgrunde i § 36

Bobestyrerbehandlingen blev indført med dødsboskifteloven fra 1996 på grundlag af Skiftelovsudvalgets [betænkning nr. 1270/1994 om skifte af dødsboer](#). Ordningen afløste det hidtidige eksekutorsystem og flyttede en stor del af de funktioner, der tidligere lå hos skifteretten, over til en professionel bobehandler.

[Dødsboskiftelovens § 36](#) opregner udtømmende, hvornår skifteretten **skal** udlevere boet til bobestyrer. Afgørelsen er efter forarbejderne judiciel og træffes af skifteretten:

Nr.	Udleveringsgrund
1	En arving anmoder derom
2	Boet må antages at være insolvent
3	Alle arvinger er repræsenteret ved værge/skifteværge, under konkurs eller insolvente
4	Afdøde har bestemt det i testamente, jf. § 38
5	Der findes ingen arvinger, eller det er usikkert, hvem der er arvinger
6	Skifteretten har truffet bestemmelse derom efter §§ 23, 30, 76, stk. 3, eller arvelovens § 25, stk. 2
7	Der har ikke inden rimelig tid kunnet træffes bestemmelse om anden behandlingsmåde

De oprindelige lovforarbejder fremhæver, at nr. 1 giver den enkelte arving en ubetinget vetoet mod privat skifte:

Bobestyrerbehandling skal for det første finde sted, hvis en arving anmoder derom, jf. herved bestemmelsens nr. 1. Er der således blandt arvingerne uenighed om, hvorvidt boet skal udleveres til privat skifte, eller om boet skal skiftes af en professionel bobehandler, vil udfaldet altid være, at boet undergives bobestyrerbehandling.

Om den tidsmæssige ramme i nr. 7 anfører forarbejderne, at loven bevidst ikke fastsætter en frist, men at

Justitsministeriet kan tiltræde Skiftelovsudvalgets opfattelse af, at udsættelser ud over 6 måneder i almindelighed ikke bør gives.

Udleveringsgrunden i nr. 2 (insolvensformodning) fører videre til den særlige insolvensbehandling efter § 69, hvor skifteretten træffer afgørelse om insolvensbehandling og udpeger bobestyrer, og hvor omkostninger, der ikke kan dækkes af boets midler, betales af statskassen, jf. § 69, stk. 4. Selve insolvensbehandlingen som sådan ligger uden for denne oversigt; den overordnede ramme for dødsboskiftet i øvrigt behandles under [dødsboskifte](#).

At valget af behandlingsform er reelt afgørende for parternes retsstilling, illustreres af de sager, hvor boet i stedet sluttet ved boudlæg. I **BS-1658/2008-VLR** blev en verserende ankesag mod et dødsbo afvist, fordi boet var afsluttet ved boudlæg og der derfor ikke længere eksisterede nogen indstævnt, og i **BS-115/2024-OLR** blev en udlejer nægtet oplysning om boudlægsmodtageren, fordi denne netop ikke hæfter for afdødes gæld og ikke indtræder i afdødes retsstilling. Overskrides værdigrænsen for boudlæg, skal boet derimod behandles på anden vis, jf. **BS-2139/2012-VLR**.

LOV	Dødsboskifteloven § 18	Dødsboskifteloven § 36	Dødsboskifteloven § 69, stk. 1, 4	
PRAKSIS	Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af byretskendelse vedrørende oplysningspligt over for udlejer ved boudlæg			25.04.2024
	Landsretten · Landsrettens kendelse om ophævelse af skifterettens afgørelse om boudlæg grundet overskridelse af værdigrænsen			12.10.2012
	Landsretten · Afvisning af ankesag mod afsluttet dødsbo vedrørende krav om istandsættelsesudgifter			22.04.2009
	Byretten · Højesterets kendelse om skifterets oplysningspligt ved boudlæg			08.02.2024

Valget af bobestyrer: autorisationsordningen i § 11 og udpegningen efter § 37

§ 2

Skal boet behandles ved bobestyrer, og har afdøde ikke selv truffet bestemmelse i testamente, udleverer skifteretten efter § 37, stk. 1 boet til en **autoriseret** bobestyrer. Autorisationsordningen hviler på § 11, stk. 1, hvorefter justitsministeren for hver retskreds autoriserer et passende antal advokater.

Forarbejderne til § 11 forklarer, hvorfor kredsen bevidst holdes snæver:

Kredsen af bobestyrere bør være relativt begrænset for at sikre en så høj grad af ekspertise som muligt.

De fastslår samtidig, at den autoriserede bobestyrer har **pligt** til at påtage sig de boer, skifteretten henviser inden for autorisationsretskredsen, og ret til at påtage sig boer fra en hvilken som helst retskreds.

Længstlevende ægtefælles forrang, § 37, stk. 2 blev nyaffattet ved revisionen i 2011, jf. [LOV nr 221 af 21/03/2011](#). Bemærkningerne til nyaffattelsen anfører:

Bestemmelsens 1. pkt. angiver, at den længstlevende ægtefælles ønske om, at en bestemt autoriseret bobestyrer skal behandle fællesboet eller skilsmissecæret, som udgangspunkt skal imødekommes af skifteretten. Hermed loufæstes den gældende praksis, hvorefter den længstlevende ægtefælles ønsker i et vist omfang går forud for de øvrige arvingers, idet skifteretten dog som hidtil må vurdere, om den pågældende opfylder de almindelige habilitetskrav, jf. dødsboskiftelovens § 115.

Hvor der ikke er en længstlevende ægtefælle, eller hvor denne ikke selv har ønsket en bestemt bobestyrer, udpeger skifteretten i almindelighed den autoriserede bobestyrer, som arvingerne ønsker. Er arvingerne uenige, forudsætter forarbejderne, at skifteretten er "særligt opmærksom på risikoen for interessekonflikter, idet den bobestyrer, der udpeges, så vidt muligt bør kunne nyde tillid hos alle arvingerne".

Ikke-autoriseret bobestyrer. § 37, stk. 3 er ny fra 2011 og udgør en snæver undtagelse. Bemærkningerne beskriver anvendelsesområdet:

Betingelsen om, at der skal foreligge »særlige grunde«, vil være opfyldt, hvis den person, arvingerne ønsker, må antages at have et særligt forudgående kendskab til boet eller de spørgsmål, bobehandlingen rejser, som vil udgøre en væsentlig fordel for bobehandlingen.

Det typiske eksempel er, at en ikke-autoriseret advokat har forestået et privat skifte, som på et fremskredent tidspunkt må overgå til bobestyrerbehandling, blot fordi en fast ejendom ikke kunne sælges inden for 1-årsfristen – eller at skiftet kræver en særlig branchekundskab ved overdragelse af en virksomhed. [Dødsboskiftetænkningen, betænkning nr. 1519/2010, s. 14](#) begrundet tilbageholdenheden med bobestyrerens særlige rolle:

Derudover skal en bobestyrer ikke alene varetage arvingernes interesser, men i et vist omfang også legatarernes, kreditorernes og det offentlige interesser. En bobestyrer er således ikke arvingernes repræsentant, sådan som en advokat i traditionel forstand er det.

Uanset autorisation skal en ikke-autoriseret bobestyrer opfylde de almindelige betingelser i § 11, stk. 2: vedkommende må ikke være umyndig eller under værgemål, ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, og ikke være straffet på en måde, der begrundet nærliggende fare for misbrug af hvervet eller gør den pågældende uværdig til den fornødne agtelse og tillid. Betingelsen om rekonstruktionsbehandling afløste betalingsstandsning som konsekvens af konkurslovsrevisionen i 2010.

Flere bobestyrere. Efter § 37, stk. 4 kan skifteretten under særlige omstændigheder bestemme, at boet behandles af flere bobestyrere, hvoraf mindst én skal være autoriseret. Forarbejderne peger navnlig på det tilfælde, hvor afdøde efterlader sig en større igangværende virksomhed, og hvor en forretningskyndig person med kendskab til virksomheden får en mere selvstændig rolle end som forretningskyndig medhjælp.

LOV

Dødsboskifteloven § 11, stk. 1-3

Dødsboskifteloven § 37, stk. 1-4

Dødsboskifteloven § 115, stk. 1

Den testamentsindsatte bobestyrer og kravet om "afgørende grunde" efter § 38

§ 3

Har afdøde ved testamente bestemt, at boet skal behandles ved en bestemt bobestyrer, udleverer skifteretten som udgangspunkt boet til denne, jf. [§ 38, stk. 1](#). Forarbejderne stiller et skarpt formkrav:

Det følger af bestemmelsen, at det af testamentet skal fremgå, hvilken person der som bobestyrer skal behandle boet. Bobestyrerindsættelser skal således for at være gyldige ske ved navns nævnelse og om fornødent med flere, eventuelt subsidære indsættelser. Indsættelse af en person, som ikke er identificeret ved navns nævnelse, f. eks. en partner i et bestemt advokatfirma, må således tilsidesættes.

De seks tilsidesættelsesgrunde i [§ 38, stk. 1](#), har forskellig karakter. Nr. 1-3 er objektive (manglende opfyldelse af de almindelige betingelser, uforsvarlighed, forhindring eller frasigelse). Nr. 4 giver enige arvinger mulighed for privat skifte, når der efter boets karakter ikke længere er rimelig grund til at opretholde afdødes bestemmelse. Nr. 6 giver den længstlevende ægtefælle adgang til at vælge en anden bobestyrer til fællesbo og tidligere skilsmisssæreje.

Kernen er nr. 5. Ønsker arvingerne en anden bobestyrer, kan indsættelsen kun tilsidesættes, hvis "afgørende grunde" taler imod at lade boet behandle ved den indsatte. Forarbejderne sætter tærsklen meget højt:

Bestemmelsen forudsættes kun anvendt i mere ekstreme tilfælde, hvor det skønnes, at der mellem bobestyreren og arvingerne er opstået en så alvorlig mangel på tillid, der ikke alene skyldes arvingernes forhold, at en forsvarlig gennemførelse af bobehandlingen ikke vil være mulig.

Tilsidesættelse kan efter forarbejderne ske både før udleveringen og efter, at bobehandlingen er påbegyndt.

Højesteret har taget stilling til rækkevidden af inhabilitet og "afgørende grunde" i [Sag 159/2015](#) (kendelse af 10. februar 2016). Sagen angik en testamentsindsat bobestyrer, hvor der var opstået tvist om fortolkningen af en kodiciel, og afgørelsen bygger både på [§ 36](#) og [§ 38, stk. 1](#) samt på afgrænsningen til de tvister, der efter [§ 89, stk. 1](#) skal afgøres ved dom. Afgørelsen står som det centrale holdepunkt for, at en tvist om testamentets forståelse ikke i sig selv gør den testamentsindsatte bobestyrer uegnet – spørgsmålet om, hvem der har ret til at arve, hører under domsbehandlingen, ikke under udleveringsafgørelsen.

Samme sondring blev udtrykkeligt anvendt af Vestre Landsret i [BS-5890/2024-VLR](#). Modparten havde påstået arvingens sag afvist, fordi skifteretten allerede havde udleveret boet til bobestyrer under henvisning til et vidnetestamente. Landsretten forkastede påstanden: skifterettens afgørelse om boets udlevering berører ikke spørgsmålet om retten til at arve, som i givet fald afgøres af skifteretten ved dom, jf. [§ 89, stk. 1, nr. 1](#), jf. [§ 101, stk. 1](#).

Høring og fælles behandling. Inden skifteretten tilsidesætter en indsættelse efter nr. 1-5, skal den indsatte bobestyrer så vidt muligt have lejlighed til at udtale sig, jf. [§ 38, stk. 2](#). Bestemmelsen kom ind efter et høringssvar fra Advokatrådet og skal efter forarbejderne bl.a. sikre, at "eventuelle instrukser, der ikke fremgår af testamentet, kan komme frem". Findes det overvejende betænkeligt at lade den indsatte behandle boet alene, kan skifteretten i stedet efter [§ 38, stk. 3](#) bestemme, at boet behandles af den indsatte i forening med en autoriseret bobestyrer.

Ved 2011-revisionen blev nr. 5 og 6 nyaffattet, så arvingerne – og den længstlevende ægtefælle – kun kan vælge en ikke-autoriseret afløser, hvis "særlige grunde" taler derfor, og alle arvinger er enige. Testamentets gyldighed og fortolkning som sådan hører under [arveret](#); jf. dog [BS-38308/2024-OLR](#), hvor en arving, der i testamentet var indsat til sin legale arv, ikke havde retlig interesse i at gøre indsigelse mod testamentet, uanset at flere arvinger fordyrede bobehandlingen.

Dødsboskifteloven § 101, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets vurdering af inhabilitet for testamentsindsat bobestyrer ved tvist om fortolkning af kodiciel	10.02.2016
	Landsretten · Landsretten stadfæstede afvisning af indsigelse mod testamente, da arvingens legale arv ikke blev påvirket	12.05.2025
	Landsretten · Ugyldig Tilbagekaldelse af Fælles Testamente: Landsretten Tilsidesætter Vidnetestamente på Grund af Manglende Bevis for Modtagelse af Meddelelse	21.02.2025

§ 4 Udskiftning efter § 37, stk. 5, og afsættelse efter § 54 a

Loven skelner mellem to helt forskellige reaktionsformer: **udskiftning** på arvingernes initiativ og **afsættelse** som sanktion.

Udskiftning. Efter § 37, stk. 5 kan skifteretten under boets behandling udpege en ny bobestyrer, hvis arvingerne ønsker det, og "væsentlige hensyn" taler derfor. Forarbejderne afgrænser bestemmelsen negativt og positivt:

Er ønsket om at få udskiftet bobestyreren alene begrundet i uenighed mellem arvingerne og bobestyreren eller i usaglig kritik af denne, bør bestemmelsen ikke bringes i anvendelse. Bestemmelsen forudsættes hovedsagelig anvendt, hvor der er fejl og forsinkelser ved bobehandlingen, eller hvor der er opstået så alvorlig uenighed mellem bobestyreren og arvingerne, at der er nærliggende risiko for, at en forsvarlig behandling af boet ikke vil kunne gennemføres.

Ved afgørelsen skal skifteretten ud over konstaterede fejl og forsinkelser navnlig lægge vægt på, om der foreligger interessekonflikter, om arvingerne er enige om at ønske en anden bobestyrer, og hvor langt bobehandlingen er fremskredet. Forarbejderne indskærper endelig:

Generelt bør bestemmelsen anvendes med en vis tilbageholdenhed, idet en overførsel af bobehandlingen fra en bobestyrer til en anden oftest vil medføre dobbeltarbejde, forsinkelser og fordyrelser. Forinden afgørelse om udskiftning af bobestyrer træffes, forudsættes arvingernes indsigelser mod en given bobestyrers fortsatte behandling af boet forelagt for denne, således at bobestyreren får lejlighed til at udtale sig.

§ 37, stk. 6 dækker de tilfælde, hvor bobestyreren bliver forhindret (død, sygdom, inhabilitet) eller ikke længere opfylder betingelserne; skifteretten udpeger da en ny bobestyrer efter stk. 1-4.

Afsættelse. Den oprindelige afsættelsesbestemmelse i § 41 blev ophævet ved 2011-revisionen og flyttet til § 54 a, stk. 2, der samler skifterettens reaktionsmuligheder i én bestemmelse. Bemærkningerne til den nye § 54 a angiver formålet:

Bestemmelsen omhandler skifterettens reaktionsmuligheder over for bobestyreren. Bestemmelsen viderefører de gældende bestemmelser i § 41, § 54, stk. 2, og § 66, stk. 4, der for overskuelighedens skyld foreslås samlet i én bestemmelse.

Ordlyden er ubetinget: skifteretten **afsætter** en bobestyrer, der ikke behandler boet forsvarligt eller ikke rettidigt stiller fornøden sikkerhed, og afgørelsen træffes ved kendelse. De oprindelige forarbejder til § 41 beskriver systematikken:

Skifteretten kan derefter meddele bobestyreren pålæg om inden for en eventuelt fastsat frist at foretage, hvad der findes fornødent. Efterkommer bobestyreren ikke et endeligt pålæg fra skifteretten, afsætter skifteretten bobestyreren.

Manglende rettidig indlevering af boopgørelse vil ligeledes kunne føre til, at en bobestyrer afsættes.

Skifteretten råder derudover efter § 54 a, stk. 1 over pålæg om løbende indberetninger, og efter § 54 a, stk. 3 over adgangen til når som helst at fastsætte en frist for boets afslutning. Disse redskaber understøtter bobestyrerens pligt efter § 54, stk. 1 til at fremme boets behandling mest muligt – en pligt, som udtrykkeligt kan påklages efter § 96, stk. 1 ("klage over, at en bobestyrer ikke fremmer behandlingen af boet uden unødigt ophold").

Er bobestyreren advokat, kan skifteretten efter forarbejderne til § 97 desuden indsende sagen til Advokatnævnet, hvis forholdet er så graverende, at sanktionerne i [retsplejelovens § 147 c](#) bør komme på tale, og indberette til Justitsministeriet.

LOV

Dødsboskifteloven § 37, stk. 5, 6

Dødsboskifteloven § 54a, stk. 1-3

Dødsboskifteloven § 54, stk. 1

Retsplejeloven § 147c

§ 5 Bobestyrerens beslutningskompetence over for arvingerne – § 53, bomøde og fordringsprøvelse

Bostyret er lovens mest principielle nyskabelse. § 53, stk. 1 fastslår, at **bobestyreren** træffer bestemmelse i boets anliggender, men at væsentlige spørgsmål forinden skal forelægges arvingerne. De oprindelige forarbejder forklarer bruddet med den tidligere afstemningsbaserede model:

Som et væsentligt element i etableringen af bobestyrerordningen, hvor en stor del af de funktioner, der hidtil er blevet varetaget af skifteretten og eksekutorer, foreslås overført til bobestyrere, indgår, at bobestyrerne må tillægges relativt vide beføjelser i relation til skiftets gennemførelse.

Hvad der er "væsentligt", beror på et skøn, men forarbejderne giver konkrete pejlemærker:

Beslutninger om realisation af boets aktiver skal som væsentlige forelægges for arvingerne. I øvrigt kan praksis om, hvad der i henhold til konkurslovens § 15 er dispositioner af væsentlig betydning være vejledende. I solvente dødsboer vil det dog tillige altid være væsentligt at fastslå, hvilke aktiver, der skal realiseres, og hvilke aktiver der skal overtages af arvingerne til vurderingsbeløbet.

Også sagsanlæg, forlig under retssager og appel er efter forarbejderne ofte væsentlige spørgsmål. Bobestyreren varetager boets partsfunktioner under en retssag og kan som advokat selv optræde som rettergangsfuldmægtig – men bør i sager, der kræver specialkundskab, eller som angår interessemødsætninger mellem arvinger, legatarer og kreditorer, forelægge valget af rettergangsfuldmægtig for arvingerne. At bobestyreren optræder som procespart på boets vegne, ses fx i [BS-18660/2018-VLR](#), hvor bobestyreren førte sag mod en finansieringsvirksomhed om fortolkningen af kreditaftaleloven.

Bomøde og afstemning. Er arvingerne uenige om et væsentligt spørgsmål, skal det efter § 53, stk. 2 drøftes på et bomøde, hvortil alle arvinger indkaldes, jf. § 55. Opnås enighed ikke, og forlanges afstemning, stemmer de mødte arvinger efter deres ret til at tage arv og boslod. Bobestyreren afgør i tvivlstilfælde stemmerettens omfang, og **ved stemmelighed afgør bobestyreren spørgsmålet**. Loven kræver ikke formaliserede beslutningsprocesser; forarbejderne fremhæver, at beslutninger kan træffes betryggende på anden måde, "herunder efter omstændighederne også telefonisk".

Censurbeføjelsen. § 53, stk. 3 giver bobestyreren adgang til at tilsidesætte arvingernes beslutning, hvis den er åbenbart uhensigtsmæssig eller strider mod nogens ret. Forarbejderne anviser, hvordan skønnet skal udøves:

Ved udøvelsen af censurbeføjelsen må bobestyreren anlægge en helhedsvurdering over, hvad der bedst tjener samtlige impliceredes interesser. En beslutning behøver ikke nødvendigvis at være uhensigtsmæssig, fordi den ikke er den økonomisk bedste for boet; også ideelle forhold bør inddrages i overvejelserne.

Modvægten er klagevejledningspligten i § 53, stk. 4. Bobestyreren skal vejlede om §§ 96-97 ikke blot ved tilsidesættelse af arvingernes beslutning, men også når en enkelt arving er uenig i den trufne beslutning. Og forarbejderne markerer grænsen:

Bestemmelsen indebærer ikke, at bobestyreren tillægges dømmende myndighed. ... Ønsker arvingerne fortsat ikke at respektere bobestyrerens bestemmelse, foreligger der en tvist, som må indbringes for skifteretten til afgørelse.

Fordringsprøvelse. § 56 pålægger bobestyreren at undersøge grundlaget for anmeldte fordringer og forelægge arvingerne en fortegnelse med sin foreløbige indstilling. Anerkendes en fordring ikke fuldt ud, og indgås forlig ikke, udarbejder bobestyreren en endelig indstilling, der forelægges arvinger og de berørte fordringshavere med oplysning om, at enhver, som ikke kan godkende indstillingen, må anlægge sag ved skifteretten inden 4 uger, jf. § 56, stk. 4. Anlægges sag ikke rettidigt, er indstillingen godkendt. Salg af boets aktiver skal ske på den måde, der tjener boets interesser bedst, jf. § 58.

Udvalgets lovudkast i [betænkning nr. 1270/1994, s. 100](#) viser, at bostyrets grundstruktur – bobestyrerens bestemmelsesret, forelæggelsespligten, afstemning efter arvelod, censurbeføjelsen og klagevejledningen – stod fast allerede i udvalgsarbejdet.

LOV

[Dødsboskifteloven § 53, stk. 1-4](#)[Dødsboskifteloven § 55, stk. 1, 2](#)[Dødsboskifteloven § 56, stk. 1-6](#)[Dødsboskifteloven § 58](#)PRAKSIS **Land retten** · Bobestyrer mod Jyske Finans A/S - Fortolkning af kreditaftalelovens § 48, stk. 2

22.03.2019

§ 6 Grænsen mellem klagesagen og de tvister, der afgøres ved dom – §§ 89, 101 og 54, stk. 2

Den vigtigste kompetencebegrænsning i bobestyrerinstitutionen findes i § 97, stk. 5, der undtager tvisterne i § 89, stk. 1, nr. 1-5 fra klagesagsbehandlingen. Disse tvister – om retten til at arve, om fordringer og krav mod boet, bobestyreren, skifteretten eller mellem lodtagere, om tilbagelevering og tilbagebetaling til boet, om retten til en livsforsikringskapital, og om boets egne krav når parterne er enige – afgøres efter § 101, stk. 1 ved dom.

De oprindelige forarbejder til § 97 er utvetydige:

Henvisningerne til §§ 89, stk. 1, nr. 1 - 5, og 106, stk. 1, er ensbetydende med, at skifteretten ikke under klagesagen kan prøve spørgsmål, som henhører under retternes afgørelse ved dom, f.eks. spørgsmål om en arvings arveberettigelse eller om en inddrivelse af boets mulige fordringer mod tredjemand. I sådanne tilfælde skal skifteretten ved behandling af klagesagen henvise den eller de pågældende til eventuelt at anlægge retssag.

Omvendt gælder, at "andre spørgsmål, herunder om salærberegningen i et bobestyrerbo, afgøres ved beslutning eller kendelse".

Bobestyrerens redskab: § 54, stk. 2. Fordi bobestyreren ikke selv kan afgøre en § 89-tvist, men samtidig har pligt til at fremme boet, indeholder [§ 54, stk. 2](#) en særlig mekanisme: bobestyreren skal opfordre til sagsanlæg, og hvis sag ikke anlægges, skriftligt redegøre for sin vurdering af spørgsmålet, som herefter lægges til grund under sagens videre behandling – med fornyet opfordring til sagsanlæg, hvis en arving er uenig.

Højesteret har præciseret rækkevidden af netop denne mekanisme i [BS-54509/2025-HJR](#) (kendelse af 26. marts 2026). Sagen angik et gældsbrief, som boet gjorde gældende mod en arving, og som arvingen bestred. Højesteret fastslog, at spørgsmålet skal behandles efter [§ 54, stk. 2](#) – det er arvingen, der må anlægge sag, hvis bobestyrerens vurdering ikke skal lægges til grund. Afgørelsen bygger tillige på [§ 53, stk. 2](#), [§ 63, stk. 1](#), [§ 89, stk. 1](#) og [§ 96](#) og trækker dermed hele linjen op mellem bobestyrerens vurdering, klagesystemet og domsbehandlingen.

At bobestyreren ikke kan skabe præklusion på egen hånd, fremgår af [Dødsboskiftebetænkningen s. 20](#), hvor udvalget henviser til en landsretskendelse om netop dette:

I den pågældende sag indgav en arving støvning til skifteretten efter udløbet af en af bobestyrerens fastsat frist. Skifteretten afviste på den baggrund sagen. Da bobestyreren ikke har hjemmel til at fastsætte sådanne frister, ophævede landsretten skifterettens afgørelse og hjemviste sagen til fortsat behandling ved skifteretten.

Udvalget afviste udtrykkeligt et forslag om, at bobestyrerens indstilling om arveforholdene skulle blive endelig, medmindre der blev anlagt sag inden 3 måneder:

Vigtigst er det dog, at en ordning, hvor bobestyrerens indstilling kan få virkning som en retlig afgørelse, vil stride mod grundlæggende retsprincipper, hvorefter tvister i almindelighed afgøres af domstolene efter retsplejelovens processuelle regler med de deri indbyggede retssikkerhedsmæssige garantier.

Sondringen slår også igennem, når bobestyrerens rolle møder arvingernes arveretlige indsigelser: i [BS-5890/2024-VLR](#) kunne udleveringen til bobestyrer på grundlag af et vidnetestamente ikke afskære prøvelsen af, hvilket testamente boet skulle behandles efter. Indsigelser mod gyldigheden af en testamentarisk disposition efter arvelovens § 66 afgøres dog ved kendelse, jf. [§ 101, stk. 3](#).

LOV

[Dødsboskifteloven § 54, stk. 2](#)[Dødsboskifteloven § 89, stk. 1](#)[Dødsboskifteloven § 97, stk. 5](#)[Dødsboskifteloven § 101, stk. 1, 3](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret: Bestridt gældsbrief mod arving skal behandles efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2 – arvingen må anlægge sag 26.03.2026

Højesteret · Højesterets vurdering af inhabilitet for testamentsindsat bobestyrer ved tvist om fortolkning af kodici 10.02.2016

Landsretten · Ugyltig Tilbagekaldelse af Fælles Testamente: Landsretten Tilsidesætter Vidnetestamente på Grund af Manglende Bevis for Modtagelse af Meddelelse 21.02.2025

§ 7 Klage over bobestyreren – § 96 og § 97 i praksis

[§ 96](#) er den centrale retssikkerhedsgaranti i bobestyrerbehandlingen. Klage kan angå tre ting: bobestyreren som sådan, at bobestyreren ikke fremmer behandlingen uden unødigt ophold, og bobestyrerens afgørelser.

Formkrav og adressat. Klagen indgives skriftligt til skifteretten eller til bobestyreren, der videresender den. Adgangen til at indgive klagen til bobestyreren kom ind ved 2011-revisionen med den begrundelse, at

en klage, der inden klagefristens udløb modtages af bobestyreren, skal anses som rettidig.

Modtager skifteretten en mundtlig henvendelse, følger det af [§ 91](#), at skifteretten skal vejlede om klageadgangen og om nødvendigt bistå med at udfærdige en skriftlig klage.

Frister. Fristen for klage over **afgørelser** er 4 uger fra kendskabet til afgørelsen, og skifteretten kan undtagelsesvis tillade behandling indtil 6 måneder efter afgørelsen, jf. [§ 96, stk. 2](#). Fristen var oprindeligt 2 uger – svarende til kærefristen – og blev forlænget i 2011 med denne begrundelse:

Med forslaget ændres fristen for klage over bobestyrerens afgørelser fra 2 uger til 4 uger. Hermed foretages en ensretning i forhold til fristen for klage over boopgørelsen, der allerede efter gældende ret er på 4 uger.

For klager over **andet end afgørelser** – fx over langsommelighed – er der ingen frist; det var efter de oprindelige forarbejder "ikke fundet nødvendigt".

Ikke opsættende virkning. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, men bobestyreren eller skifteretten kan tillægge klagen en sådan, jf. [§ 96, stk. 3](#). Reglen svarer efter forarbejderne til retsplejelovens kærereglér.

Blanketkravet. [§ 96, stk. 4](#) blev indsat ved LOV nr 737 af 25/06/2014. Bemærkningerne beskriver formålet:

Det forudsættes, at blanketten udformes således, at der på blanketten gives relevant information til klager om, hvem der kan klage, hvad der kan klages over, hvem der kan klages til, og hvilke reaktionsmuligheder der findes, ligesom det bør oplyses, at en klager kan risikere at blive pålagt omkostninger, og at en behandling af klagen under alle omstændigheder vil kunne få betydning for størrelsen af bobestyrers salær.

Bemyndigelsen er udmøntet i [bekendtgørelsen om klage over bobestyrere](#) (nr. 1415, i kraft 1. januar 2016), hvis [§ 1](#) er kategorisk: klagen skal udfærdiges på Domstolsstyrelsens klageblanket, og "Skifteretten afviser en klage, som ikke er indleveret på den i stk. 1 omtalte blanket."

Kommende digitalisering. Ved LOV nr 1464 af 10/12/2024 er [§ 96](#) ændret på to punkter, som endnu ikke er konsolideret i lovbekendtgørelsen: [§ 96, stk. 1](#) tilpasses, så indsigelser skal gives til skifteretten via **skifteportalen** eller skriftligt til bobestyreren, der videresender, og [§ 96, stk. 4](#) forenkles, så bemyndigelsen alene angår udfærdigelsen af klager frem for en specifik blanket. Praktikere bør kontrollere ikrafttrædelsen, før klagevejen fastlægges.

Skifterettens sagsbehandling. [§ 97](#) fastlægger et kontradiktorisk forløb: skifteretten forelægger klagen for bobestyreren, der inden 2 uger skal besvare den og sende genpart til klageren – pligten til altid at sende genpart blev indført i 2011, fordi bobestyreren hidtil kun havde denne pligt ved klager over afgørelser. Skifteretten kan afkræve en supplerende redegørelse, indhente yderligere indlæg og indkalde til retsmøde, og kan afgøre klagen på det foreliggende grundlag, hvis parterne ikke reagerer rettidigt.

Omkostninger ved klagesagen. [§ 97, stk. 6](#) er ny fra 2011 og giver skifteretten adgang til at pålægge klageren omkostningerne helt eller delvis. Bemærkningerne indskærper tilbageholdenhed:

Formuleringen »særlige grunde taler derfor« indebærer, at bestemmelsen skal anvendes restriktivt. Et eksempel på bestemmelsens anvendelse kan være en klagesag, hvor klagen er grundløs, og hvor bobestyreren må bruge uforholdsmæssig tid og ressourcer på at besvare klagen, f.eks. ved at udarbejde diverse opgørelser.

Et konkret klageforløb. [SKS-3177/2011-ODE](#) illustrerer klagesagens realitetsprøvelse. En panthaver klagede over bobestyrerens beslutning om at opgive salgsbestræbelserne for boets faste ejendom i et insolvent dødsbo og krævede bobestyreren pålagt at begære ejendommen solgt på tvangsauktion. Skifteretten afviste klagen:

Skifteretten finder ikke, at der er hjemmel i dødsboskifteloven til at pålægge bobestyrer at afhænde ejendommen, hvis det er tvivlsomt, om der fremkommer bud på tvangsauktion, med den følge at omkostningerne ved tvangsauktion påhviler boet, og dermed statskassen.

Skifteretten fandt heller ikke, at konkurslovens regler om panthaveres ret til at kræve tvangsauktion kan overføres på insolvente dødsboer, og henviste i stedet til muligheden efter § 66, stk. 3 for at henskyde opgørelsen vedrørende en foreløbigt usælgelig ejendom. Afgørelsen viser, at skifteretten under klagesagen ikke uden videre tilsidesætter bobestyrerens forretningsmæssige vurdering af, hvad der tjener boets interesser bedst, jf. § 58.

LOV

Dødsboskifteloven § 66, stk. 3

Dødsboskifteloven § 91

Dødsboskifteloven § 96, stk. 1-4

Dødsboskifteloven § 97, stk. 1-6

PRAKSIS

Landsretten · Statskassens hæftelse for omkostninger ved tvangsauktion i insolvent dødsbo

30.05.2013

Byretten · Klage over bobestyrers beslutning om at opgive salg af ejendom i insolvent dødsbo

30.01.2013

Bobestyrersalæret: oplysningspligt, indsigelse og skifterettens prøvelse

Salæret er det hyppigste konfliktemne i bobestyrerboer, og loven opererer med tre forskellige prøvelsesspor.

Forudgående oplysningspligt. Efter § 47, stk. 2 skal bobestyreren allerede på det første møde – og siden når der er anledning dertil – skriftligt oplyse arvingerne om, hvordan salæret beregnes, og om muligt den forventede størrelse, samt om øvrige forventede omkostninger. Vestre Landsret stadfæstede skifterettens salærfastsættelse med henvisning til netop denne bestemmelse i BS-165/2019-VLR.

Indsigelse i forbindelse med boopgørelsen. Klage over boopgørelsen, herunder over beregningen af bobestyrerens salær, skal efter § 68, stk. 2 fremsættes inden 4 uger efter det afsluttende bomøde over for bobestyreren eller skifteretten. Fremsættes klage ikke rettidigt, er boopgørelsen endelig. Reglerne i § 97, stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse – og salærafgørelser træffes derfor ved **kendelse**.

Skifterettens adgang af egen drift. § 79, stk. 5 giver skifteretten en selvstændig hjemmel til ved kendelse at ændre beregningen af bobestyrerens salær. De oprindelige forarbejder afgrænser, hvornår det er berettiget:

Der kan forekomme situationer, hvor det ville forekomme åbenbart urimeligt, hvis ikke skifteretten af egen drift skulle kunne gribe ind over for en bobestyrer, der måtte have beregnet sig et salær, der ikke kan skønnes at stå mål med det arbejde, der har været med sagen, eller som i væsentlig grad afviger fra de salærer, der ellers måtte være sædvanlige i boer af tilsvarende karakter.

Det er dog udgangspunktet, at det er arvingerne, der må reagere; bestemmelsen har navnlig betydning, hvor beskyttelseshensynet slår igennem – fx hvor en værge for en umyndig arving har overset et urimeligt salær og ikke har reageret inden 4-ugersfristen. Ved 2011-revisionen blev skifterettens revisionspligt udvidet til også at omfatte boer, hvor arven tilfalder staten, jf. § 79, stk. 3, nr. 2. Baggrunden var, at der i sådanne boer ikke findes en arving, der kan gøre skifteretten opmærksom på uregelmæssigheder – herunder "bobestyrerens beregning af salær", jf. Dødsboskiftebetænkningen s. 81.

Praksis om udmålingen. Skifteretten foretager en samlet vurdering af boets karakter sammenholdt med bobestyrerens redegørelse og timeopgørelse. I SKS-2062/2017-VIB vedrørte boet aktiver på ca. 4,0 mio. kr., bestående af en solgt ejendom og bankindeståender, med Dyrenes Beskyttelse som eneste arving. Bobestyreren

havde opgjort 32,83 advokattimer og 73,96 sekretærtimer. Skifteretten lagde boets enkle karakter til grund og udskilte sekretærtiden:

Skifteretten lægger om den anvendte sekretærtid til grund, at der ikke er tale om selvstændigt boarbejde, men om tid anvendt til skrivning efter diktat.

Skifteretten finder efter en samlet vurdering af boets karakter og bobestyrerens salærredegørelse/timesagsopgørelse, at hans salær passende kan fastsættes til 100.000 kr. plus moms, jf. dødsboskiftelovens § 79, stk. 5.

Afgørelsen blev stadfæstet af Vestre Landsret i [BS-165/2019-VLR](#).

Grænsen for ex officio-indgreb. Modstykket ses i [BS-324/2008-OLR](#), hvor Østre Landsret ophævede skifterettens nedsættelse af et bobestyrersalær, fordi ingen arving havde gjort indsigelse. Sagen – der angik et skifte af uskiftet bo og henviser til [§ 97, stk. 1](#) – understreger, at salærprøvelsen som udgangspunkt er **indsigelsesbetinget**, og at et indgreb af egen drift må have hjemmel i den særlige regel i [§ 79, stk. 5](#). Førsteinstansafgørelsen i samme sagskompleks, [SKS-218/2007-SVE](#), byggede på den daværende [§ 79, stk. 4](#).

Parallellen til ægtefælleskiftet. Bobehandlerordningen i ægtefælleskifteloven er efter [betænkning nr. 1518/2010, s. 103](#) bevidst udformet med dødsboskiftelovens bobestyrerordning som forbillede, og salærpraksis følger et beslægtet mønster. I [SKS-455/2016-NAE](#) lagde skifteretten bobehandlerens oplyste tidsforbrug på 12 timer til grund, "i det der ikke er grund til at betvivle" det, og fastsatte salæret til 20.400 kr. plus moms – med et salærniveau svarende til beskikkede advokater i straffesager. I [BS-8972/2023-FRB](#) ses bobehandlerens rolle som den, der udarbejder en begrundet retlig vurdering og henviser tvisten til skifteretten, når parterne ikke kan enes.

LOV

[Dødsboskifteloven § 47, stk. 2](#)

[Dødsboskifteloven § 68, stk. 2](#)

[Dødsboskifteloven § 79, stk. 3-5](#)

[Dødsboskifteloven § 97, stk. 5](#)

PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer	07.06.2019
	Landsretten · Landsrettens ophævelse af skifterettens nedsættelse af bobestyrersalær i uskiftet bo	26.03.2008
	Byretten · Afslag på krydsende udtagelsesret for erhvervsjendom ved skifte af fællesbo efter skilsmisse	27.06.2023
	Byretten · Fastsættelse af bobestyrers salær i dødsbo	02.04.2019
	Byretten · Skifterettens afgørelse om salær og retsafgift i ægtefælleskiftesag SKS 555-455/2016	29.01.2018
	Byretten · Kendelse om fastsættelse af bobestyrersalær	25.01.2008

§ 9 Inhabilitet og forbuddet mod at erhverve boets aktiver – § 115

[§ 115](#) indeholder bobestyrerinstitutionens habilitetsregler og rammer en bred personkreds: bobestyrer, midlertidig bobestyrer, forretningskyndig medhjælp, revisor og vurderingsmand.

[§ 115, stk. 1](#) opstiller to inhabilitetsgrunde: en absolut (nærstående til eller afhængig af arvingerne, deres værge eller skifteværge) og en betinget (tvivl om upartiskheden som følge af interesse i sagens udfald eller af andre grunde). Forarbejderne forklarer, at bestemmelsen er en bevidst **stramning** i forhold til tidligere ret:

Bestemmelsen svarer til konkurslovens § 238 og er dermed udtryk for en stramning af inhabilitetsreglerne i forhold til gældende ret. Efter hidtidig praksis har en eksekutorbevilling kunnet udstedes til en medarving. Eftersom forslaget tillægger bobestyreren en vis foreløbig myndighed til at træffe bestemmelser i boets anliggender, opstår der behov for en skærpelse af de inhabilitetsregler, der efter hidtidig ret må antages at gælde for eksekutorboer.

Begrundelsen for den absolutte inhabilitet er kort og præcis:

Dette krav er en naturlig følge af, at bobestyreren skal varetage alles interesser så objektivt som muligt.

§ 115, stk. 2 udstrækker forbuddet til revisorer og vurderingsmænd, der er knyttet til bobestyreren eller til kasserer eller bogholder i afdødes erhvervsvirksomhed. § 115, stk. 3 forbyder vurderingsmanden at have økonomisk interesse hos aftager og at medvirke ved afhændelse af boets aktiver – dog med undtagelse for auktionsholdere.

Erhvervelsesforbuddet. § 115, stk. 4 er ubetinget: bobestyrer, midlertidig bobestyrer, forretningskyndig medhjælp, revisor og vurderingsmand må ikke erhverve nogen del af boets aktiver, og forbuddet omfatter tillige nærstående til disse personer og ansatte i deres virksomheder. Reglen er en objektiv sikring mod, at bobestyreren står på begge sider af en handel med aktiver, som vedkommende selv skal realisere efter § 58.

Habilitet ved udpegningen. Habilitetsprøvelsen ligger allerede i udpegningen. [Dødsboskiftebetænkningen s. 14](#) beskriver den praktiske hyppigste konflikt – at den længstlevende ægtefælle vælger sin egen advokat:

Vælger den længstlevende ægtefælle f.eks. en advokat, som tidligere har repræsenteret denne i andre anliggender, fremstår det måske for de øvrige arvinger, som om advokaten varetager den længstlevende ægtefælles interesser og ikke boets.

Er der egentlig tvivl om bobestyrerens upartiskhed, f.eks. fordi den pågældende advokat tidligere har rådgivet ægtefællen om arveforholdene, vil skifteretten allerede efter de gældende regler kunne afvise at udpege bobestyreren, jf. habilitetsreglerne i dødsboskiftelovens § 115, stk. 1.

Højesteret behandlede spørgsmålet om en testamentsindsat bobestyrers inhabilitet i [Sag 159/2015](#), hvor inhabilitetsindsigelsen var rejst i forbindelse med en tvist om fortolkningen af en kodiciel, og hvor afgørelsen samtidig trak grænsen til de spørgsmål, der efter § 89, stk. 1 hører under domsbehandlingen.

For bobestyrere, der er advokater, gælder habilitetskravene i § 115 **ved siden af** de advokatetiske krav. Højesteret har i [BS-26376/2021-HJR](#) fastslået, at opgaver med et særligt krav om uafhængighed medfører **skærpede** krav til advokatens konflikttjek, og at en habilitetsmangel kan medføre både disciplinært ansvar efter [retsplejelovens § 126, stk. 1](#) og bortfald af salærkravet. Selv om dommen ikke angik et dødsbo, understreger den den standard, der gælder for hverv, hvor uafhængighed er selve forudsætningen.

LOV

[Dødsboskifteloven § 58](#)[Dødsboskifteloven § 115, stk. 1-4](#)[Retsplejeloven § 126, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets vurdering af inhabilitet for testamentsindsat bobestyrer ved tvist om fortolkning af kodiciel

10.02.2016

Sikkerhedsstillelse, ansvarsforsikring, forvaltning og skifterettens tilsyn

§ 10

Den økonomiske sikring af boet er reguleret dels i loven, dels i [bekendtgørelsen om bobestyrere](#), der er udstedt med hjemmel i [§ 11, stk. 3](#). Bemyndigelsen blev nyaffattet i 2011, så det udtrykkeligt fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om tidsbegrænsning af autorisationer og om bobestyreres **salær** – en ændring, der efter bemærkningerne "alene består af en præcisering af lovteksten og indebærer således ingen ændringer af den gældende retstilstand".

Sikkerhedsstillelse. Efter [§ 39, stk. 1](#) skal bobestyreren inden boets udlevering ved sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignende måde sikre boet mod tab; udgiften afholdes som boudgift.

[Bekendtgørelsens § 11](#) præciserer omfanget:

Den sikkerhed, der skal stilles efter dødsboskiftelovens § 39, stk. 1, skal dække ethvert tab, som bobestyreren måtte påføre boet eller andre i forbindelse med bobehandlingen, bortset fra tab som dækkes af ansvarsforsikringen.

Størrelsen fastsættes af skifteretten efter samråd med bobestyreren med udgangspunkt i **bruttoværdien** af boets aktiver, dog under hensyn til tinglyst pantegæld på fast ejendom.

Ansvarsforsikring. Har bobestyreren ikke i forvejen en tilstrækkelig ansvarsforsikring, skal en sådan tegnes inden boets udlevering for at opnå tegningsret i boet, jf. [§ 39, stk. 2](#). For bobestyrere, der ikke udøver advokatvirksomhed, kræver [bekendtgørelsens § 14](#) en police, der dækker simpel uagtsomhed og godkendes af skifteretten. Policerne kan ikke ændres eller opsiges uden skifterettens samtykke, jf. [§ 15](#), og bobestyreren skal efter [§ 16](#) straks underrette skifteretten, hvis behovet for dækning ændrer sig. Skifteretten kan til enhver tid kræve forsikringsdækningen ændret, jf. [§ 39, stk. 3](#). Manglende rettidig sikkerhedsstillelse er selvstændig afsættelsesgrund efter [§ 54 a, stk. 2](#).

Forvaltning og bogføring. [Bekendtgørelsens § 18](#) fastsætter den grundlæggende standard: "*Bobestyrere skal forvalte og administrere boernes midler på den for boerne bedst mulige måde.*" Advokater, der virker som bobestyrere, er efter [§ 19](#) underlagt bogføringsloven og Advokatrådets vedtægt om behandling af betroede midler; ikke-advokater skal efter [§ 20](#) iagttage god bogføringsskik, og boregnskabet skal give et retvisende billede.

Tilsynet. [Bekendtgørelsens § 24](#) placerer tilsynet med bobestyrerens forvaltning og med boernes beholdninger og værdipapirer hos den skifteret, der har udleveret boet, og giver skifteretten adgang til når som helst at forlange alle boets dokumenter, herunder kasse- og regnskabsbilag, forelagt. Efter [§ 25](#) udtager skifteretten **stikprøvevis** boer til eftersyn, hvor det påses, at boets midler er til stede, at de forvaltes efter reglerne, og at bobestyreren fremmer boets behandling. Eftersynet kan foretages på bobestyrerens kontor, og bobestyreren skal meddele enhver oplysning om boets forhold, som retten ønsker.

De oprindelige forarbejder til [§ 11, stk. 3](#) angiver netop dette som bekendtgørelsens formål: regler om sikkerhedsstillelse, ansvarsforsikring, forvaltning af dødsboernes midler, tilsyn med beholdninger og værdipapirer samt opbevaring af skiftesagens akter. [§ 11, stk. 4](#) hjemler bødestraf for overtrædelse af de administrativt fastsatte regler.

Hvor bobestyrerbehandlingen giver anledning til erstatningskrav, hører krav *mod* bobestyreren under [§ 89, stk. 1, nr. 2](#) og afgøres ved dom. Til sammenligning kan nævnes **BS-1397/2007-VLR**, hvor en advokat blev erstatningsansvarlig for ikke at have rådgivet om boafgiftsmæssige konsekvenser ved konciperingen af et testamente – et ansvarsniveau, der illustrerer den professionsstandard, en bobestyrer også måles på.

[Dødsboskifteloven § 54a, stk. 2](#)[Dødsboskifteloven § 89, stk. 1](#)

PRAKSIS Landsretten · Advokats erstatningsansvar for mangelfuld rådgivning om boafgift

30.06.2008

§ 11 Midlertidig bobestyrer, insolvente boer og statskassens hæftelse

Midlertidig bobestyrer. I perioden fra dødsfaldet, og indtil der er truffet bestemmelse om boets behandlingsmåde, kan skifteretten efter [§ 12, stk. 1](#) udpege en autoriseret bobestyrer som midlertidig bobestyrer – og, hvis særlige grunde taler derfor, en ikke-autoriseret. De oprindelige forarbejder trækker parallellen til konkursretten:

I lighed med de muligheder skifteretten efter konkurslovens § 107 har for antage en midlertidig bestyrer i konkursboer, giver lovforslagets § 12 mulighed for, at der også i dødsboer kan udpeges en midlertidig bobestyrer til at varetage boets interesser i tidsrummet fra dødsfaldet, og indtil der er truffet bestemmelse om boets behandlingsmåde (udsættelsesperioden).

Kompetencen er snæver: den midlertidige bobestyrer må efter [§ 12, stk. 2](#) alene træffe beslutninger, der ikke tåler udsættelse, og skal så vidt muligt afholde sig fra skridt, der kan foregribe den senere bobehandling. Omkostninger, der ikke kan dækkes af boets midler, betales af statskassen, jf. [§ 12, stk. 4](#). Habilitetsreglerne i [§ 115](#) gælder udtrykkeligt også den midlertidige bobestyrer.

Det praktiske anvendelsesområde beskrives i [vejledningen til kommuner om deponering og rydning af indbo efter afdød plejehjemsboer](#), hvor det anføres, at kommunen kan anmode skifteretten om at fremrykke bobehandlingen, og at der – hvis bobehandlingen trækker ud – kan anmodes om, at skifteretten udpeger en midlertidig bobestyrer. Vejledningen [redegør tillige for retsgrundlaget](#) om omsorgspligten efter [§ 8](#) og skifterettens adgang til at udpege en midlertidig bobestyrer efter [§ 12](#).

Insolvente boer. Antages boet at være insolvent, udleveres det til bobestyrer efter [§ 36, nr. 2](#), og skifteretten træffer efter [§ 69, stk. 1](#) afgørelse om insolvensbehandling og udpeger bobestyrer. Også her hæfter statskassen efter [§ 69, stk. 4](#) for omkostninger, der ikke kan dækkes af boets midler.

Rækkevidden af denne hæftelse har været prøvet. I [SKS-3177/2011-ODE](#) gjorde panthaveren gældende, at [§ 69, stk. 4](#) indeholdt hjemmel til, at statskassen dækkede omkostningerne ved en tvangsauktion, og at boet – i modsætning til konkursboer – har pligt til at gennemføre auktionen, fordi panthavere i dødsboer ikke selv kan begære tvangsauktion. Skifteretten afviste synspunktet: hjemlen dækker nødvendige administrationsudgifter, men ikke udgifter til tvivlsomme tvangsauktioner, der udelukkende varetager panthaverens interesse.

Østre Landsret behandlede kæremålet i [BS-561/2013-OLR](#) med udtrykkelig anvendelse af [§ 69, stk. 4](#) og [§ 105, stk. 1](#). Sagskomplekset er det mest gennemarbejdede eksempel i praksis på, hvordan bobestyrerens forretningsmæssige skøn prøves gennem klagesystemet og videre ved kære – og på, at det er statskassens interesse, der sætter den ydre grænse for, hvad bobestyreren kan pålægges i et insolvent bo.

Selvstændig insolvensbehandling af dødsboer behandles i øvrigt ikke her; den overordnede skifteproces er dækket under [dødsboskifte](#).

LOV

[Dødsboskifteloven § 12, stk. 1-4](#)[Dødsboskifteloven § 36](#)[Dødsboskifteloven § 69, stk. 1, 4](#)[Dødsboskifteloven § 105, stk. 1](#)

PRAKSIS Landsretten · Statskassens hæftelse for omkostninger ved tvangsauktion i insolvent dødsbo

30.05.2013

§ 12 Kære, appelbegrænsning og rammerne for den videre prøvelse

Skifterettens afgørelser i klage- og salærsager kan efter [§ 105, stk. 1](#) indbringes for landsretten efter retsplejelovens almindelige regler om anke og kære. De oprindelige forarbejder til [§ 97](#) er utvetydige om retsmidlet:

Afgørelser efter forslagens § 97, stk. 5, træffes således altid ved beslutning eller kendelse, og retsmidlet er i medfør af forslagens § 105, stk. 1, altid kære.

[§ 105, stk. 2](#) undtager udtrykkeligt en række afgørelser fra prøvelse ved højere ret – herunder skifterettens bestemmelse efter [§ 55, stk. 1, 2. pkt.](#), om at der skal indkaldes til bomøde.

Appelbegrænsning under sagens forberedelse. Kæreadgangen er ikke ubetinget. I [BS-683/2018-OLR](#) afviste Østre Landsret et kæremål over skifterettens nægtelse af supplerende skønsmåls spørgsmål, fordi der ikke forelå tilladelse fra Procesbevillingsnævnet efter [retsplejelovens § 389 a, stk. 1](#). Landsretten henviste udtrykkeligt til, at Højesterets praksis har udstrakt bestemmelsens rækkevidde til skifterettens afgørelser i **dødsboskifter**, jf. [U 2015.2540](#) og [U 2016.3602](#). Kendelser og beslutninger truffet under forberedelsen kræver derfor som udgangspunkt appektilladelse.

Fri kæreadgang for kompetenceafgørelser. Omvendt fastslog Højesteret i [Sag 219/2018](#), at en afgørelse om skifterettens **saglige kompetence** ikke er en delafgørelse omfattet af [retsplejelovens § 253, stk. 3, 2. pkt.](#), og heller ikke er omfattet af begrænsningen i [§ 389 a](#), fordi afgørelsen ikke træffes under en hovedforhandling eller dennes forberedelse:

På den baggrund kan skifterettens afgørelse kæres efter den almindelige regel i retsplejelovens § 389, stk. 1, uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Sammenholdt tegner de to afgørelser mønsteret: **kompetence- og udleveringsspørgsmål** kan kæres frit, mens **procesledende dispositioner under bobehandlingen** som udgangspunkt kræver Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Obligatorisk henvisning til bobehandler. Højesteret har i [Sag 210/2018](#) fortolket den parallelle henvisningsregel i ægtefælleskifteloven og fastslået, at et bo ikke mister sin karakter af bo, blot fordi uenigheden efterhånden indskrænkes til ét aktiv:

Selv om ægtefællernes uenighed på tidspunktet for anmodningen om henvisning til bobehandler er indskrænket til kun at angå et enkelt aktiv, er det bo, som skifteretten har under behandling, ikke afsluttet. Når skifteretten har taget et bo under behandling, mister dette således ikke sin status af at være et bo, blot fordi uenigheden efterhånden indskrænkes til at angå et enkelt aktiv – også det sidste aktiv i boet skal behandles.

Afgørelsen har betydning også for bobestyrerbehandling, fordi den understøtter, at behandlingsformen fastlægges ved anmodningen og ikke løbende kan falde bort.

Boets ophør som procesparameter. Når bobehandlingen er afsluttet, ophører boet som proces- og retssubjekt. Det illustreres af [BS-1658/2008-VLR](#), hvor landsretten ophævede byrettens dom og afviste sagen fra domstolene, fordi dødsboet var afsluttet ved boudlæg og der "ikke [eksisterede] nogen indstævnt", jf.

retsplejelovens § 258, stk. 2. Tilsvarende afviste skifteretten i [SKS-2312/2009-HJO](#) en anmodning om genoptagelse af et afsluttet dødsbo – med kærevejledning til landsretten.

Omkostningsspørgsmål under bobehandlingen afgøres efter almindelige processuelle principper; se [BS-2513/2009-OLR](#), hvor Østre Landsret stadfæstede en afgørelse om sagsomkostninger i en dødsbosag med henvisning til [retsplejelovens § 312, stk. 3](#).

LOV

Dødsboskifteloven § 105, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 253, stk. 3, 4

Retsplejeloven § 389a, stk. 1

Retsplejeloven § 389, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Fri kæreadgang til landsretten over skifterettens afgørelse om saglig kompetence i sager om bodeling	08.08.2019
	Højesteret · Henvisning til bobehandler ved uenighed om et enkelt aktiv i et ægtefælleskifte	26.06.2019
	Landsretten · Afvisning af kære til Østre Landsret vedrørende skifterets afgørelse om skønsmændsspørgsmål i ægtefælleskifte	22.05.2018
	Landsretten · Stadfæstelse af afgørelse om sagsomkostninger i dødsbosa	10.11.2009
	Landsretten · Afvisning af ankesag mod afsluttet dødsbo vedrørende krav om istandsættelsesudgifter	22.04.2009
	Byretten · Afgørelse om afvisning af genoptagelse af dødsbo	13.03.2012

Bobestyrerens rolle i afslutningen af boet og forholdet til afgiftsmyndigheden

§ 13

Bobestyreren udarbejder efter [§ 66, stk. 1](#) boopgørelsen med redegørelse for boets behandling, arveforholdene og en opgørelse over aktiver og passiver med angivelse af bo- og tillægsboafgift. Den seneste skæringsdag er efter [§ 66, stk. 2](#) 2-årsdagen for dødsfaldet; kan boet ikke opgøres endeligt, skal bobestyreren inden da underrette skifteretten og redegøre for baggrunden, hvorefter skifteretten kan udskyde skæringsdatoen og pålægge løbende redegørelser.

Efter [§ 66, stk. 3](#) kan skifteretten efter indstilling fra bobestyreren tillade, at opgørelsen af en endnu ikke oppebåret indtægt, et betinget eller omtvistet krav eller andre afgrænsede dele af boet henskydes til efter boets afslutning. Netop denne ventil anviste skifteretten i [SKS-3177/2011-ODE](#) som det korrekte redskab over for en foreløbigt usælgelig ejendom – frem for at fremtvinge en tvangsauktion for boets og statskassens regning.

Boopgørelsen skal efter [§ 68, stk. 1](#) fremlægges til godkendelse på et afsluttende bomøde senest 2 måneder efter skæringsdagen, dog altid inden 15 måneder fra dødsdagen, med mindst 2 ugers indkaldelsesvarsel. Efter [§ 54, stk. 3](#) skal bobestyreren ved afslutningen drage omsorg for, at tinglysning og anden offentlig registrering af bobestyrerbehandlingen slettes.

Den offentlige kontrol. [Dødsboskiftebetænkningen s. 79](#) beskriver den dobbelte kontrolstruktur: både skifteretten og told- og skatteforvaltningen modtager et eksemplar af boopgørelsen og udgør "tilsammen den offentlige kontrol". Skifterettens revisionspligt efter [§ 79, stk. 3](#) er dog bevidst begrænset, fordi behovet for revision i bobestyrerboer efter forarbejderne er "minimalt, såfremt den kommunale skattemyndighed [nu told- og skatteforvaltningen] har godkendt værdiansættelserne og ikke har antegnet forhold ved opgørelsen". Revisionen kan da indskrænkes til en stikprøvekontrol, der bl.a. "kan omfatte bobestyrerens salærberegning og arvets fordeling".

At værdiansættelser og afgiftsspørgsmål er skifterettens – og ikke bobestyrerens – domæne, fremgår også af afgiftspraksis. I [Sag 21/2023](#) tillagde skifteretten dødslejegaver til bobeholdningen med hjemmel i

boafgiftslovens § 1 sammenholdt med arvelovens § 93; Højesteret stadfæstede Vestre Landsrets kendelse i **BS-204/2022-VLR** og fastslog, at værdien af sådanne gaver skal medregnes ved opgørelsen af, hvad afdøde har efterladt sig, "*selv om ingen arving vil anfægte gavernes gyldighed*". Afgørelsen viser, at boopgørelsens rigtighed prøves selvstændigt af skifteretten uafhængigt af arvingernes standpunkt.

Boets afslutning påvirker derimod ikke bobestyrerens ansvar bagud: krav mod bobestyreren hører under § 89, stk. 1, nr. 2 og afgøres ved dom, jf. § 101, stk. 1. Ved LOV nr 1464 af 10/12/2024 er § 68, stk. 3 desuden ændret, så det bliver skifteretten – og ikke boet – der videregiver den endelige boopgørelse til told- og skatteforvaltningen; ændringen er endnu ikke konsolideret i lovbekendtgørelsen.

LOV

Dødsboskifteloven § 54, stk. 3

Dødsboskifteloven § 66, stk. 1-3

Dødsboskifteloven § 68, stk. 1-3

Dødsboskifteloven § 79, stk. 3

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets afgørelse om dødslejegaver og beregning af boafgift

20.10.2023

Landsretten · Landsrettens stadfæstelse af kendelse om dødslejegaver og boafgift

09.09.2022

Byretten · Klage over bobestyrers beslutning om at opgive salg af ejendom i insolvent dødsbo

30.01.2013

§ 14 Sammenfatning: de bærende hensyn i praksis

Bobestyrerbehandlingen hviler på en bevidst afvejning, som forarbejderne til § 53 formulerer direkte: bobestyreren skal have tilstrækkelig handlekraft til at gennemføre skiftet effektivt, uden at uenighed mellem arvingerne kan blokere bobehandlingen – men til gengæld skal alle beslutninger kunne efterprøves. Praksis kan sammenfattes i fem linjer:

- 1. Adgangen til bobestyrerbehandling er let, valget af bobestyrer er styret.** En enkelt arvings anmodning er nok til at udløse bobestyrerbehandling efter § 36, nr. 1, men hvem der udpeges, er reguleret i detaljer: autorisation som hovedregel, længstlevendes forrang ved fællesbo, og kun snævre undtagelser for ikke-autoriserede efter § 37, stk. 3.
- 2. Afdødes valg vejer tungt.** Både § 38, stk. 1, nr. 5 ("afgørende grunde") og § 37, stk. 5 ("væsentlige hensyn") er efter forarbejderne tærskler, der skal anvendes med tilbageholdenhed, og forudsætter tillidsbrist af en karakter, der gør forsvarlig bobehandling umulig. Høringen af bobestyreren efter § 38, stk. 2 er obligatorisk. Afsættelse efter § 54 a, stk. 2 er derimod pligtmæssig, når boet ikke behandles forsvarligt.
- 3. Bobestyreren har bestemmelsesret, men ikke dømmende myndighed.** § 53 giver forelæggelsespligt, afstemning ved uenighed, den afgørende stemme ved stemmelighed og en censurbeføjelse over åbenbart uhensigtsmæssige beslutninger – men efter § 89, stk. 1, jf. § 101, stk. 1, skal retstvister afgøres ved dom. Højesteret har i **BS-54509/2025-HJR** fastslået, at et bestridt krav mod en arving skal håndteres efter § 54, stk. 2, hvor det er arvingen, der må anlægge sag, og **Sag 159/2015** og **BS-5890/2024-VLR** viser, at udleveringsafgørelsen ikke afgør, hvem der har ret til at arve.
- 4. Klagesystemet er den primære kontrol – men det er formaliseret.** § 96 kræver skriftlighed, klageblanket og overholdelse af 4-ugersfristen (undtagelsesvis 6 måneder), og klagen har ikke opsættende virkning. Skifteretten prøver bobestyrerens skøn med en vis tilbageholdenhed, jf. **SKS-3177/2011-ODE** og **BS-561/2013-OLR**, men kan give pålæg efter § 54 a, stk. 1 og i sidste ende afsætte bobestyreren.
- 5. Salæret prøves konkret og på indsigelse.** Skifteretten foretager en samlet vurdering af boets karakter sammenholdt med timeforbruget og udskiller tid, der ikke er selvstændigt boarbejde, jf. **SKS-2062/2017-VIB**

og [BS-165/2019-VLR](#). Uden indsigelse kræver et indgreb hjemmel i [§ 79, stk. 5](#), jf. [BS-324/2008-OLR](#). Salærafgørelser træffes ved kendelse og kæres efter [§ 105, stk. 1](#).

Praksis på området er fortsat forholdsvis sparsom i offentliggjort form – hovedvægten ligger på skifteretternes kendelser og på kæremål – og forarbejderne til den oprindelige lov (1995 LSF 120 på grundlag af [betænkning nr. 1270/1994](#)) samt [Dødsboskiftebetænkningen](#), [betænkning nr. 1519/2010](#) forbliver derfor den mest præcise kilde til bestemmelse rækkevidde. Emner om arvens fordeling, testamenteres gyldighed og tvangsarv hører under [arveret](#), mens det overordnede dødsboskifte og arvingetvisterne behandles under [dødsboskifte](#).

LOV	Dødsboskifteloven § 36	Dødsboskifteloven § 38, stk. 1	Dødsboskifteloven § 53, stk. 1-4	
	Dødsboskifteloven § 54a, stk. 1, 2	Dødsboskifteloven § 79, stk. 5	Dødsboskifteloven § 105, stk. 1	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Bestridt gældsbrev mod arving skal behandles efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2 – arvingen må anlægge sag			26.03.2026
	Højesteret · Højesterets vurdering af inhabilitet for testamentsindsat bobestyrer ved tvist om fortolkning af kodiciel			10.02.2016
	Landsretten · Ugyldig Tilbagekaldelse af Fælles Testamente: Landsretten Tilsidesætter Vidnetestamente på Grund af Manglende Bevis for Modtagelse af Meddelelse			21.02.2025
	Landsretten · Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer			07.06.2019
	Landsretten · Statskassens hæftelse for omkostninger ved tvangsauktion i insolvent dødsbo			30.05.2013
	Landsretten · Landsrettens ophævelse af skifterettens nedsættelse af bobestyrersalær i uskiftet bo			26.03.2008
	Byretten · Fastsættelse af bobestyrers salær i dødsbo			02.04.2019
	Byretten · Klage over bobestyrers beslutning om at opgive salg af ejendom i insolvent dødsbo			30.01.2013

REFERENCE Lovgrundlag

9 paragraffer

Dødsboskifteloven § 36		Dødsboskifteloven § 37	stk. 1-6
Dødsboskifteloven § 38	stk. 1	Dødsboskifteloven § 53	stk. 1-4
Dødsboskifteloven § 79	stk. 5	Dødsboskifteloven § 89	stk. 1
Dødsboskifteloven § 96	stk. 1-4	Dødsboskifteloven § 97	stk. 5
Dødsboskifteloven § 115	stk. 1-4		

MATERIALE Citerede afgørelser

27 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			5
26.03.2026	Højesteret: Bestridt gældsbrev mod arving skal behandles efter dødsboskiftelovens § 54, stk. 2 – arvingen må anlægge sag		54509-2025
20.10.2023	Højesterets afgørelse om dødslejegaver og beregning af boafgift		21-2023
08.08.2019	Fri kæreadgang til landsretten over skifterettens afgørelse om saglig kompetence i sager om bodeling		219-2018

26.06.2019	Henvisning til bobehandler ved uenighed om et enkelt aktiv i et ægtefælleskifte	210-2018
10.02.2016	Højesterets vurdering af inhabilitet for testamentsindsat bobestyrer ved tvist om fortolkning af kodicil	159-2015

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

14

12.05.2025	Landsretten stadfæstede afvisning af indsigelse mod testamente, da arvingens legale arv ikke blev påvirket	9956-11648
21.02.2025	Ugyldig Tilbagekaldelse af Fælles Testamente: Landsretten Tilsidesætter Vidnetestamente på Grund af Manglende Bevis for Modtagelse af Meddelelse	9702-11327
22.05.2024	Gyldighed af ophævelsesægtepagt – underskrift med ført hånd og testamente	6127-7341
25.04.2024	Landsrettens stadfæstelse af byretskendelse vedrørende oplysningspligt over for udlejer ved boudlæg	9443-10978
09.09.2022	Landsrettens stadfæstelse af kendelse om dødslegaver og boafgift	4253-5095
07.06.2019	Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer	5700-6813
22.03.2019	Bobestyrer mod Jyske Finans A/S - Fortolkning af kreditaftalelovens § 48, stk. 2	493-570
22.05.2018	Afvisning af kære til Østre Landsret vedrørende skifterets afgørelse om skønsmændsspørgsmål i ægtefælleskifte	752-849
30.05.2013	Statskassens hæftelse for omkostninger ved tvangsauktion i insolvent dødsbo	6660-7999
12.10.2012	Landsrettens kendelse om ophævelse af skifterettens afgørelse om boudlæg grundet overskridelse af værdigrænsen	6989-8385
10.11.2009	Stadfæstelse af afgørelse om sagsomkostninger i dødsbosa	4612-5538
22.04.2009	Afvisning af ankesag mod afsluttet dødsbo vedrørende krav om istandsættelsesudgifter	6496-7795
30.06.2008	Advokats erstatningsansvar for mangelfuld rådgivning om boafgift	6493-7792
26.03.2008	Landsrettens ophævelse af skifterettens nedsættelse af bobestyrersalær i uskiftet bo	5000-6020

BYRET TEN · FØRSTE INSTANS

7

08.02.2024	Højesterets kendelse om skifterets oplysningspligt ved boudlæg	9442-10977
27.06.2023	Afslag på krydsende udtagesesret for erhvervsejendom ved skifte af fællesbo efter skilsmisse	10443-12298
02.04.2019	Fastsættelse af bobestyrers salær i dødsbo	5699-6812
29.01.2018	Skifterettens afgørelse om salær og retsafgift i ægtefælleskiftesag SKS 555-455/2016	745-842
30.01.2013	Klage over bobestyrers beslutning om at opgive salg af ejendom i insolvent dødsbo	6659-7998
13.03.2012	Afgørelse om afvisning af genoptagelse af dødsbo	5842-6976
25.01.2008	Kendelse om fastsættelse af bobestyrersalær	4999-6019

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

13.12.2024 Tvist om skiltningens synlighed på et grusareal ved Campusvej i Hillerød

park-5095

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Betænkning om skifte af dødsboer (Betænkning nr. 1270)

nr. 1270 · 1994 · Justitsministeriet

Betænkning nr. 1518 om ægtefælleskifte mv.

nr. 1518 · 2010 · Justitsministeriet

Revision af dødsboskifteloven – Betænkning nr. 1519

nr. 1519 · 2010 · Justitsministeriet